

VOL. 25. ÉV

1927 augusztus 15.

DETROIT, MICH.

DONGO



1060—25 STREET, DETROIT, MICH.
ÁRA EGY ÉVRE 3 BETEG DOLLÁR

No. 15. SZÁM.

KOMÁK KÖZÖTT



— No, komám, tisztesség szerint mégis csak meg kéne fizetni a Dongó árát.

HORTOBÁGYON

Irta: Szabolcska Mihály

Be szép vagy, be szép vagy
Édes Hortobágyom,
Nincs teneked párod
Hetedhét országon,
— Schol a világon.

Ugy szeretem benned
Az egyenességet,
Fölötted lebegő
Örök csendességet,
— Komoly büszkeséged.

Isten e földet tán
Külön teremtette,
S mint egy selyemkendőt
Ide terítette,
— Gyönyörködni benne.

Aztán kicsipkézte
A Tisza partjával;
A Tisza-part mentén
Tarka pántlikával;
— Százezer virággal.

S hogy annál több legyen
A gyönyörüsége,
Habos délibábot
Himezget beléje,
— Minden nyári délre.

Nappal délibábot,
Este meg, este meg:
Rá néhány maradék
Csillagot veteget,
— Szép pásztortüzeket.

Barna legény bámul
E csillag lángjába,
S rá gondol a maga
Élte csillagára:
— Egy kékszemű lányra.

Fájó gyönyörüség,
Amit gondol róla....
Ebből terem itt, hej!
Az a sok szép nóta,
— Vagy ezer év óta!

Be szép vagy, be szép vagy
Édes Hortobágyom:
Nincs teneked párod
Hetedhét országon,
— Schol a világon!

MAGYAROM!

Repülőgép legyen belőled, ha po-
tyán olvasod a Dongót.

"Szót Bendi" esetek

SZALAI ÉS A PRÉDIKÁCIÓ

Az Indiana Avenuen baktat ha-
zafelé a jókedvű Szalai.

Megpillantja az egyik polic s
rászól:

— Álljon meg, hová megy ma-
ga?

— Már mint én?

— Persze, hogy maga.

— Prédikációt hallgatni — fe-
lert nyugodtan a megszólított Sza-
lai.

— Hajnalban? Hol hallgat ma-
ga ilyenkor prédikációt?

Szalai szomoruan válaszolta:

— Otthon kérem, ha ilyenkor
szoktam hazamenni, az asszony
mindég prédikációt tart.

AGGODALOM

Horváth fűszereshez benyit a
kis leány.

— No, mi kell kis leány?

— Bácsi adjon nekem 30 centért
spirituszt, de nagyon bűdös le-
gyen, — azt mondta az anyám,
külömben megissza a papa.

ORVOSI VIZSGÁLAT

— Dr. Faltin: És mikor magára
jött a roham, vacogtak a fogai?

— Mrs. Kállai: Nem tudom, dok-
tor ur, az asztalon voltak a foga-
im és én háttal álltam a pohár-
nak.

NÉHA VAN JÓ ÁLOM IS

Barkovits András éjfél tájban
nyögve kászolódik ki az ágyból.

— Mi a bajod? Hová mész? —
kérdi a felesége.

— Megyek a pincébe egy kis
borért.

— Talán csak nem bolondultál
meg, hogy éjfélkor bort akarsz
inni?

— Nem innám én, kedves any-
jukom, de mikor álomban három
tál töltöttkáposztát ettem meg
egy ültömben. Erre már csak mu-
száj inni, mert különben megcsö-
mörlek.

ERŐS PRÓBA

Kóczán Csali festő és a Frider-
icks plumeros pityizálnak a Cse-
penyen.

— Miért nem iszol még egy po-
hárral, kérdi Fridericks a Kóczánt.

— Nem merek többet inni —
feleli Kóczán Csali, — mert a fele-

ségem, mikor hazajövök, próba-
képpen mindig cérnát füzet velem
a tübe.

MR. RÁTKAY ÉS AZ ADÓSA.

Ritka étvágygal vacsorál Rátkay
szabómester a Kuzmits-féle restau-
rantban. Borjuvesést eszik uborka-
salátával.

Amint így a legjobb étvágygyal
falatozik, egy adósa lép be a restau-
rantba. Meglátja Mr. Rátkait vacso-
rálni és elébe áll:

— No, hallja Mr. Rátkay, már az
mégis gyalázat, amit maga tesz.

— Mit uram? — kérdi az ollómű-
vész ijedezve.

— Itt borjuvesést eszik uborkasa-
látával és engem háromszor zaklat
hetenként annak a két rongyos öltö-
zetnek az árért.

(A "Pletyká"-ból)

A BÖLCS BIRÓ

Birmnighamban történt, hogy egy
férfit, aki legénybucsut tartott ba-
rátaival, hajnali három órakor, ami-
kor hazafelé ment, botrányos részeg-
ség miatt leartóztatott a rendőr.
Másnap délelőtt tíz órakor a rendőr-
bíró elé került.

— Tisztelettel jelentem — mondta
a rendőr, aki előállította — hogy a
fogolynak igen sietős a dolga, mert
ma délben van az esküvője.

A bíró öt perc alatt végzett a bü-
nösrel és husz shilling pénzbüntetés-
re, nemfizetés esetén tizenegy napi
fogházra ítélte. A szerencsétlen em-
bernek éppen tíz shillingje maradt
volna, ha kifizeti a büntetést s kö-
nyörögni kezdett:

— Ha elveszik a husz shillinget,
nem marad annyi pénzem, hogy az
esketési szertartás költségét fizetni
tudjam.

A bíró jó szívé volt és haladékat
adott a büntetés kifizetésére. A fér-
fi elrohant, de nemsokára visszatért.

— Megvolt az esküvő — mondotta
a bírónak — s barátaimtól kértem
husz shillinget kölcsön, hogy megfi-
zessem a büntetést.

A bíró elkacagta magát s jókedvű-
en mondta:

— Elengedem a husz shillinget,
mert már megkapta a büntetését...

Dr. L. H. HERBERT
VOLT EZREDORVOS
8005 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICHÓ



HIREK "PENDELVÁNIA"-BÓL

WALKERTOWN-ban kimentek a bodik dolgozni a farmra s az egyik bodi igen. erősködött, hogy ő meg tudja rakni a szekeret, meg azután a lovat is tudja hajtani, mert az óhazában sokszor látta, miként rakják a zabot a szekérre. Az atyafi ugyanis valamikor ott született, ahol csak zab terem. A bodik hittek neki és kezébe adták a gyeplőszárat, hogy hajtsa a lovakat. Az üres szekérrel még nem történt nagyobb baj, de mikor a szekér megakadására került a sor, akkor a dícserejű bodi úgy vakarózott, mint ha csak tetves lett volna. Nem mertte megmondani, hogy ő csak látott szekéren zabot, de soha életében nem rakott meg szekeret zabbal.

A bodik hűségesen adogatták fel neki a zabkévét, ő pedig rakosgatta ide-oda, míg végül megtelt a szekér s kezébe adták a többi bodik a gyeplőszárat, hogy hajtsa a farmra a lovakat. Csak hogy az első zökkenésnél felborult a szekér s a szekérrakó bodi egy másikkal együtt a zabkévék alá került. Elkezdett kiabálni a szakértő bodi: "Bozsemoj, mek vágsz halva"! Nagynehezen mégis csak kimászott a kévék alul és elkezdett könyörögni a többi bodiknak, hogy ne szóljanak otthon a misziszének, mert az igen kardos menyecske és kihuzatja vele a lutrit. Megígérte a bodiknak, hogy megfeji helyettük a teheneiket, csak ne szóljanak a misziszének.

Másnap a miszisz kiment a farmra és megkérdezte, hogy mi történt az ő miszterével, mert háromszor is leesett éjszaka az ágyról. Biztosan azt gondolta, hogy a szekér dől vele zabostól együtt. A másik bodi, aki ugyancsak a zab alá került, még két hét múlva is félrebeszélte a nagy ijedelemről.

Daisytown környékén sztrájk van, de azért a bodiknak van néha jókedvük, ha hozzáférnek a holdvilághoz. Négy "eingel" bodi alaposan beszedegetett a gyomorcsépekből s mivel nem fért beléjük a virtus, odaültek egy stór elé és elkezdtek nótázni, de nem sokra mentek vele, mert a fejüket is alig bírták. Később odaült közéjük egy karmester és ő is beleordított a nótába, de az egyik bodi mérgesen rászólt, hogy ne böggjön, ha nem ismeri a kótát. Így azután felbomlott az ének és hazamentek volna a bodik, ha tudtak volna, az egyik bodi nekiment a raktárnak és ugyancsak megölelgette, hogy aszongya: "te vagy az én legkedvesebb bodim".

Walkertown-ból elment egy miszisz látogatóba a "Nyul Győzi" állambeli Perth Amboyba, ahol igen jól találta magát és közben nagy szerencse is érte, mert feleségül kérték. A dolog úgy történt, hogy egy vestaburgi bodi is elment Amboyba s ott az amboyi bodi panaszkodott neki, hogy megakarna kérni egy özvegyasszonyt,

de nem járatos az ilyesmiben. Biztatta a vestaburgi bodi, hogy sose féljen, majd ő megkéri a miszisz, mert neki ez gyakorolt mestersége. Meg is itták az áldomást és jókedvűen botorkáltak a házhoz, ahol vendégségben volt a walkertowni miszisz és ahol özvegy volt a háziasszony. A vestaburgi kérő alaposan kitétt magáért, mert az özvegyasszony helyett megkérte a walkertowni vendég miszisz, aki nyomban tiltakozott a tisztesség ellen, mert neki már van férje.

A vestaburgi kérő elszégyelte magát és befucesolt a kézfogó. De a walkertowni miszisz otthon eldicsékedett, hogy őt igen megszerették Amboyban a bodik és az ő kezét kérték meg, nem pedig a kománéját, aki pedig özvegyasszony.

8 NAP A TENEREN

Magyarországba

vagy onnan ide
BRÉMÁN AT

A legnagyobb és legyorsabb
német hajón, a

COLUMBUS-ON

vagy e vonal más hajóján.
Kizárólag csinos 3. osztályu
Stateroomok. Leszállított
áru körutazási hajójegyek.

Felvilágosításért forduljon
a helyi ügynökhöz, vagy

32 Broadway, New York

NORTH GERMAN

LLOYD

MAGYAR

TEMETKEZÉSI

VÁLLALAT

ÉS KOPORSÓ RAKTÁR

TEMETÉSEKET ELVÁLLAL A LEG-
FENYESEBBTŐL A LEGEGYSZERŰB-
BŐL A LEGJUTÁNYOSABBAN

BICZÓ FERENC

8027 W. JEFFERSON AVE.

DETROIT, MICH.

TELEFON: CEDAR 0175.



BUDAPEST

A "bűnös Budapest" még mindig kísért, de amikor a napfény ragyogásában fürdik meg a malterváros házrengetege, ilyenkor megejtí szépsége, lüktető életének elevensége, fáinak és világainak, hegyeinek és dunai panorámájának pompája a legszigorubb ítélő bírót is. Budapest tavasszal a legszebb, a legifjabb és élettel teltebb. Valljuk be az igazat: a budapesti emberek sok százezernyi tömegének tudomása sincs arról, hogy kincsek és szépségek városában lakik. Egyszerűen elfogadja azt, amit a természet adott, mint önként értetődő adományt és keserű kritikával bírálja azt, amit a természet szépségén, a kontárkodó emberi kéz rontott. Mert rontott eleget. Sokszor felbőszítő vakmerőséggel, néha naiv hozzá nem értéssel, máskor tudátlékos bölcsességgel gázolt bele a szépségek pompájába s nagyon sokszor csak azért maradt szép az, ami szép és elragadó, mert a budapesti ember kontárkodása mindent el nem ronthatott. Erről sokat irtunk és sokat fogunk még írni. De a kincsek és szépségek városának értékeit eltagadni elfogultság volna s egyoldalúság vagy gyűlölködés volna el nem ismerni, hogy polgárságának hatalmas életeréje félretakarította az utból a háborus és a forradalmi lerongyolódásban felhalmozott romokat.

Az a szürke, piszkos, keservesen vergődő, nyomoruság koldusruhájába öltözött város, amelyet a forradalmak gyalázata hátrahagyott, immár elmúlt. Egy ide-

gen, aki nemrégén mondotta el impresszióit budapesti tartózkodásáról, röviden abban foglalta össze véleményét, hogy a magyar főváros külső képe a polgárság roppant erőfeszítéséről, eleven erejéről tanuskodik s legmélyebb benyomása az utcák külső képén az, hogy a főváros népe dolgozik.

Mi, akik a legszigorubbban ítéljük meg a "bűnös várost", legkétségesebben ismerjük el haladását, külső képének s belső tartalmának vigasztaló javulását. A fővárosi embernek pedig ezt el kell mondani, annak a kortesvádnak cáfolatául, hogy a "kurzus" csak rombolt, mert ime, előttünk a bizonyosság: a főváros rendezett életében, közigazgatásának eredményeiben, autonómiájának életképességében, hogy a rombolásról szóló demokrata vád nem igaz.

Budapest székesfőváros polgármestere meghívta Belgrád és Szófia polgármestereit, akik — úgy tudjuk — el fognak jönni és ha eljönnek, egyet mást bizonyosan fognak tanulni. A görögök, akiknek egy deputációja csak a napokban tanulmányozta a főváros közigazgatását, a városrendezés ügyeit, a köztisztaság, a szociális berendezkedés intézményeit, a csodálat és az elismerés jelei között látták meg azt, amit számtalan budapesti ember sem tud, hogy Budapest mintaszerű a városigazgatás, példás a köztisztaság. Ha az idegen mondja ezt, akkor talán nem öndicsekvés, ha beszélünk róla s ha tudomásul veszi ezt Budapest, hiszen az elismerés további munkára, még több eredményre ösztönöz.

Szó sincs róla, vannak a világnak városai, amelyek szebbek, tisztábbak, nagyobbak, kulturáltabbak, belső értékben és külső fejlettségben tökéletesebbek. De hogy Budapest a Balkán preceptora lett, ezt tudomásul kell vennünk, mert azt jelenti, hogy sikerült a magyar fővárosnak újra átvennie Kelet kapujában, földrajzi fekvésénél, fejlett kulturájánál és történelmi multjánál fogva megillető szerepét. Azt jelenti, hogy a főváros népe jó uton halad, amikor kitart a magasabb eszmények, a nemzeti gondolat tettekre és eredményekre sarkaló

politikája mellett. Azt bizonyítja, hogy nem a meddő panaszkodás, nem a demokrácia jelszavaival való üres játék, hanem a munka, a céltudatos cselekvés, az áldozatoktól vissza nem riadó öntudat ad tartalmat és lendületet a fejlődésnek s realitásokkal és eszményekkel viszi előre a magyarság életét. A székesfőváros, a szó nemes értelmében, a maga erejéből áll talpra.

Nem az állam tartja ki, hanem fenntartja a maga polgárságának munkája. Olyan feladatokat teljesít közegészségügyi, kulturális téren, amelyek állami feladatok, ami az állam javára való szolgáltatást jelent. A napfényben fürdő Budapest arculatán eltűnnek a "bűnös Budapest" emlékei és kibontakoznak a nemzeti és keresztény ideálok útján haladó nagyvárosnak, a magyarsághoz, a Balkán tanítómesteréhez méltó, reményt és vigasztalást adó vonásai.

("Uj Nemzedék")

HALÁL ELLEN

NINCS ORVOSSÁG — MONDJA
A RÉGI PÉLDABESZÉD
Amelyik clevelandi magyar háznál
a Halál kopogtatott, jusson eszükbe

THE JAKAB CO.

magyar temetésrendező és balzsamozó intézete, amely a legjobban berendezett a városban.
Betegszállító kocsik állanak rendelkezésre. Lakodalmakra és keresztelőkire a legjobb gépkocsikat tartja

8923 BUCKEYE ROAD,
CLEVELAND, O.
MINDKÉT TELEFON.

Csalinál a csárda
Ki van festve,
Odajár a magyar
Nappal s este.
Aki oda bemegy,
Sohse reszket s fázik,
Mert a Csáli csárdájában
A jókedv tanyázik.
52 Rano Street, Buffalo, N. Y.

Fazekas Pistánál
Senki nem kesereg
Mert hiszen Fazekas
Tréfás gönci gyerek.
Nála a felhőt is
Táncos kedvű marad
S marokra szoritja
A talpas poharat.
511 Ontario Str. Buffalo, N. Y.



SZERGEJEVICS IVÁN TÖRTÉNETE

Oroszországban, mint ismeretes, az elképzelhető leggyorsabban és legegyszerűbben házasodnak az emberek. Az egybekelés szándékát csak be kell jelenteni az anyakönyvi hivatalban és ezzel az ügy el van intézve.

Fölöttébb jellemző erre az egyik moszkvai újság színes riportja, a melyben természetesen sok a szatíra, de mégis hüen tükrözteti vissza a szovjetállapotokat.

Kopognak — mondja a cikk — és egy bájos fiatal nő lép be a szobába.

— Szergejevics Ivánhoz van szerencsém? — kérdi elfogódottan.

— Ugy van. Mivel szolgálhatok?

— Éppen Moszkvából jövök és egy levelet hoztam önnek.

— Igen köszönöm. Foglалjon helyet.

A hölgy erre izgatottan keresgél kézitáskájában.

— Nagyon sajnálom, Szergejevics Iván, de nem találok a levelet. Valószínűen a kofferemben hagytam.

— Kérem, kérem, semmi baj. Később is elolvashatom. Meddig szándékozik itt maradni, elvtársnő?

— Az attól függ, hogy kapok-e itt munkát. Nem tudna a segítségemre lenni?..

— Sajnos — nem! Jól tudja elvtársnő, hogy milyen nehéz munkához jutni.

— Minden hivatalban egymásután mondanak fel az alkalmazottaknak.

— Kellmetlen. Akkor még ma vissza kell utaznom.

Szünet. Szergejevics Iván fokozódó érdeklődéssel nézi a hölgyet. A hölgy hasonlóan cselekszik. Végül Szergejevics megtöri a csendet:

— Hm, kedves elvtársnő. Van egy kitűnő eszmém. Helyesebben az eszme már régi nagyon régi, de számomra mégis új. Szeretnék megnősülni.

— Ugy? Igazán örvendetes. S kit akar el venni?

— Ha megengedi — önt!

Ismét szünet. A hölgy elpirul.

— Van kifogása ellené elvtársnő? Ön munkát keres, alkalmazást kíván. Én mindkettőt felajánlom önnek s azonkívül — hm — még szeretetet és jó bánásmódot is. Természetesen ugyanezt várom az ön részéről is.

— Szergejevics Iván, ön kissé elébe vág a dolgoknak. Még nem látom világosan, hogy mennyi a jövedelme.

— Legyen nyugodt elég kettőnknek.

— Ha megnősülök mindjárt kapok egy szobát, amely két négyzetméterrel nagyobb, mint ez. Igy írja elő a törvény.

— Adhatna egy kis gondolkodási időt? Egyenesen a pályaudvarról jöttem.

— Sajnálom, de nyomban kell határoznia. Még csak egy órám van, míg szolgálatom kezdődik a hivatalban és az anyakönyvi népbiztosság messze van.

— Hát legyen! Induljunk.

— Bocsásson meg, elvtársnő, de mielőtt elmennék, meg kell rendelnem az ebédet. Mindjárt hívom a szakácsnőt és ő majd gondoskodni fog.

— Marfa! Ez a hölgy a feleségem, aki egyenesen Moszkvából jött. Mit kapunk ebédre?

— Az elvtársnő talán megmondaná, hogy mit kíván ebédre.

— Nos, Marfa, legelőször huslevest reszelt tésztával, azután sült csirkét burgonyával. Az édességeket majd magunk megvesszük a városban.

Szergejevics Iván elsápad. Végefelé jár a hónap. De feltalálja magát:

— Marfa, menj Pavlov kereskedőhöz a sarkon, az ismer engem. Mindjárt felírom, hogy mit kell vásárolnod.

Szergejevics Iván gyorsan egy darab papírosra írja: "Egy csirkét öt rubelért. Elsején fizetem."

— S bort nem fogunk inni az ebéd-

nél — kérdi mosolyogva a fiatal csinos hölgy.

— Igaz, bor is kell. Majd magam veszem meg a városban.

— Helyes. Indulhatunk.

Megérkeztek az anyakönyvi hivatalba, A vőlegény tollba mondja a nevét.

— Hogyan? — csodálkozik a fiatal hölgy — önt Barszovnak hívják?

— Igen. Barszov Szergejevics Iván a nevem.

— De hiszen a levél, amelyet át kellett volna adnom, Perepejkin Szergejevics Ivánnak szólt

— Ó egy emelettel feljebb lakik.

— Akkor nyomban fel kell keresnem — dadogja a hölgy és halálos sápadtság önti el arcát.

— Felesleges — mondja hidegvérrel Szergejevics Iván — Perepejkin már nős ember és négy gyermeke van.

A menyasszony belátja, hogy valóban felesleges s aláírja a házassági szerződést.

Szergejevics Iván végigméri feleségét. Mindaddig csak a jobb oldalát látta. A bal arca egészen új valami.

Ebben a pillanatban azonban azt kívánja, hogy bár sohase látta volna. A bal arcon ugyanis egy hatalmas szemölcs pompázik.

— Siessen, Szergejevics Iván — szól most a fiatal asszony, miközben rágyújt a második cigarettára. — Mindjárt tíz óra és kezdődik a szolgálat.

— Vízontlátásra, drágám — bucsuzik Szergejevics Iván és megcsókolja feleségét a — jobb arcán.

— Öt órára otthon leszek.

Beugrik a szánba s a lovak már indulnak.

— Ne felejtse el a bort! — kiáltja utána felesége.

— Álljon meg! — rántja meg Szergejevics Iván a kocsist, kiugrik a szánból és a felesége után szalad.

— Drágám, elfelejtettem megkérdezni, hogy mi a neved.

— Anja — feleli a fiatal asszony és kedvesen mosolyog.

— Milyen szerencse — sóhajt fel megkönnyebbülten Szergejevics Iván. — Már attól féltem, hogy Marfa a neved!

DOMBY M.

8021 HOLTON AVE. Cleveland, O.

A leghíresebb magyar muffoló Clevelandban, aki még a holdvilágot is elmuffolja. Még pedig ha kell, akár elmuffolja. Még pedig ha kell, akár Piripócsra. Telefonáljon: Pennsylvania 502-J.



MUFFOL MISKA

FŐBURDOS SZAVALATAI

MAHÓNAP itt lesz a zősz, pedig alig vót még nyár. Ojjan furcsa vót a zidő, akárcsak a zemberek. Fenekestül felfordult itt minden oszt úgy járnak a zemberek, mind akik savanyu ugorkát ettek a korelába.

A springdéli miszisz meg bálrendező akart vóna lenni oszt igen megharagudott a bucserre, mer az nem szavalt rá. Meg is monta a miszisz, hogy nem vesz nála több hust. Hát ilyen veszedelmek vannak Springdélien.

A zegyik springdéli bodi angolosra csencsolta a nevét oszt megirta az ókontriba, hogy most mán a zánglius nevére küggycék a levelet, mer sok pézibe került a zánglius név. Várta is a levelet a zókontribul, de csak nem gyűtt. Eccer azutég mégis csak megérkezett a level, de hogy nem igen ismerték a zánglius nevet, hát elvitte a póstás a gyárba oszt ott kézrül kézre járt. Eccer oszt a bodi is észrevetete, el is kezdett kijabálni, hogy agygyák neki a levelet, mer csak a zové lehet, ha ánglius névre szól. Hát ijjen biztosak a bodik, akiknek ánglius nevük van.

A zegyik klevelandi miszternek fijasat misziszé van, a miszter meg nem maji gyerek, hát azontörte a fejét, hogy kéne megfijatalodni. Egy este, mikor a miszisz lefeküött, borotválkozni kezdett a miszter oszt ki akarta magát páderezni, hogy szebb legyen. Kereste is a misziszé páderét, de eltévesztette a dógot oszt ojjaszivel kente be a képit, akit egész másra használt a misziszé. Furcsa szaga vót a pádernek, nem is igen teccett a miszternek. Nézegette magát a tükörbe a miszter oszt éppen le akarta mos-

ni a furcsa pádert a képiről, amikor rászólt a misziszé, hogy mit csinál. A miszter kapdosott, akárcsak Bernát a ménkőhöz, de késő vót, mer a miszisz észrevette a dógot oszt nagyot nevetett a miszteren, aki ojjan dógot kent a képire, akit a más ódalra szokott tenni a misziszé. Hát vigyázzanak a miszterek ha szépíteni akarik magokat.

No, de elég ebbül ennyi, mer most lesz a zutolsó pitnyik, hát mondok oda még elmgyek, mer szeretném órajtosan eljárni a kállaji kettést.

RÉSZLETFIZETÉS

Özvegy Éliás Károlyné nem tud jól magyarul. Se írni, se olvasni, de káromkodni annál jobban. A Molnár-utca tizenkettő számú házban a szomszédban lakó Kéthly Jánosnének egy este ugyancsak nekiesett és miután előbb a cseléddel volt némi baja, alaposan neki rontott az uriaszszonynak és a legválogatottabb szidalmakat halmozta a fejére. Most szemben ül Neuvirth bíróval. Fekete szoknya, fehér bluz, meglehetősen vastag termet. Szélességénél csak az ijedtsége nagyobb.

— Mi az anyanyelve? — kérdi a bíró.

— Izé, hogy?

— Az anyanyelve mi?

— Tót.

— Miből él?

— Szobákat adok ki! — de még be sem fejezte, máris sirásba kap.

Persze tagadja a vádat, nem emlékszik semmire. A bíró Tombó Boldizsárné tanu szólitja be, de mielőtt a tanu csak egy szót is szólhatna, máris feláll Éliásné:

— Nem semmi rosszat nem csinálta és nagyságos bíró ur, de ne tessék megbüntetni, mert nincs kenyérem se.

— Jó, most hallgasson!

— De semmi rosszat, én nagyon szegény, szelid asszony vagyok!

— A bíró ingerült lesz:

— Látom már, hogy a maga nyelvvel nem lehet birni. Ha egyszer belejön, nem tudja abbahagyni.

Tombó Boldizsárné, aki gyümölcsárús, hallotta a szidalmakat. Éliásné már megint beszél:

— De előbb a cselédeány mondta nekem mindenféle!

— Várjon egy kicsit! — szól a bíró.

— De nekem a család mondta marha!

Nem, ezt az Éliásné nem lehet hallgattatni. Heródek Mária, Kéthlyné cselédeánya kerül sorra és megerősíti az előbbi tanu vallomását. Éliásné rátámadt:

— Miért mondta nekem marha?!

— Én? Magának?

Az öregasszony sebesen beszél, hogy miképpen történt és bizonyítani akarja a cselédnek, hogy őt sértették meg. A bíró csak nagysókára tudja elállítani a szavát. Még Madarász József házmaster sorakozik a terhelő tanu mellé és Neuvirth bíró feláll, hogy kihirdesse az ítéletet:

— A magyar állam nevében...

Azonban nem jut tovább. Éliásné megint csak felugrik, előrefurakodik a bíró asztaláig és hadarja:

— Nem tettem én semmi rossz, ezek csak mind ellenségek tölem, nem érdelek én büntetést.

A bíró erőlesen kopog:

— De legalább az ítélethirdetésbe ne szóljon bele.

A büntetés negyven pengő.

Éliásné nem tudja elhinni, hogy a bíróság előtt nem úgy történik, mint a boltban:

— Engedjen a negyven pengőből drága jó bíró ur. Nem tudok én annyi sok megfizetni, nincs nekem annyi pénzem, a szobaurak se fizet, kenyérre se tellik, mit csináljak!

— A bírósággal nem lehet alkudni.

— De engedjék le legalább a felét!

— Nem lehet.

— No de legalább, hogy lassan lefizetem!

— Lassan nem, de részletekben fizethet. Három részletben.

Éliásné nem is gondolkozik. Már felel:

— Három részlet nagyon sok. Lassan fizetem hatszorra!

— No menjen már!

Alig lehet kitudszkolni.

EDÉS FŐDIKEM!

Két malomkő préselje ki belőled a szuszt, ha ellopod a szomszédodnak a Dongóját!

SCHWARTZ B.

2825 EAST 79TH STREET,
CLEVELAND, OHIO

Hajójegyek minden vonalra.

Pénzküldés a világ minden részébe.

JOGI TANÁCS ÉS KÖZJEGYZŐI
ÜGYEK ELINTÉZÉSE



A POFON ÁRA

NAGY háborúság folyt Budapesten az egykori Petőfi-utca — a mai Kazár-utca — egyik bérházában, ott is a pincében. A sors talán rosszakaratu véletlenségéből két hagymakereskedő lakik a házban. Az egyik Róth Jakab, aki Budapesten született és épen úgy vöröshagymával és foghagymával kereskedik, mint a galíciai Brodyban született Fleischmann Mór. Hagymaraktáruk is ugyan abban a házban volt két pincében, a melyek üem is estek messzire egymástól, de néhány lakónak szenes- és fáspercéje közbeékelődött.

Róth Jakab egy napon arra a szomorú megállapításra jutott, hogy ve-
vői mind visszaküldik a foghagymát és a vöröshagymát és mindegyik az-
zal hogy az áru élvezhetetlen, mert
petróleumszagu.

— Nem tudtam elgondolni, —
mondta a járásbiróság előtt — hogy
honnan vette bele magát az én hagy-
mámba az a petróleum. Először, ha
én hamisítani akarok, akkor nem ha-
misítok hagymát, mert az olyan ol-
csó, hogy nem érdemes. Másodszor,
ha hagymát akarok hamisítani, akkor
nem hamisítom petróleummal, mert
a petróleum nagyon drága. Harmad-
szor, nem vagyok bolond petróleumot
keverni bele, mikor az bűdös és min-
denki visszahozza nekem. Szóval, én
nem tudtam, hogy került bele a pet-
róleum, de mindjárt gyanakodni
kezdtam. A fiammal és az öcsémmel
mentem le a pincébe mert gondoltam
magamban, ha valaki petróleumot,
azt a drága petróleumot locsolja az
én hagymámra, az csak Fleischmann
lehet!

Róth tehát fiával és öccsével csak-
ugyan lesbe állt a pincében, azonban
gyanuja nem jutott el a bizonyossá-
gig, mert Fleischmann nem tudta
megesipni, amikor a petróleumot rá-
öntözi az ő hagymájára. Ezt nem ér-
te el, ellenben történt valami egyéb,

aminek most a járásbiróságon lett
a befejezése.

Itt megint átadjuk a szót Róth Ja-
kabnak.

— Amint megyek le az én két min-
den információt kibíró prima, "first
class" tanummal, látom, hogy a
Fleischmann meg a felesége ott ólál-
kodik az én hagymáspincém előtt és
épen, amikor odaérek, a Fleischmann
bedugja az orrát a lécek között.
Mefogom hátulról és mondom neki:
Te megint petróleumot akarsz öntöz-
ni a hagymámra! Igérem neki két
pofont, mire Fleischmann nekem e-
sett és se szó, se beszéd, kétszer po-
fonvágott.

— De előbb maga ígerte nekem a
két pofont! — szól közbe Fleisch-
mann.

A Róth fölényesen feleli:

— Ja, ígérni és megadni az nem
mindegy, az kettő!

Most Fleischmann kerül sorra, aki
nem is tagadja, hogy a két pofont
átadta Róthnak, de mentségül kíván-
ja betudni, hogy Róth üldözi őt és
mindenfelé azt híreszteli róla, hogy
ő öntötte le a petróleummal a hagymá-
ját.

— Miért önteném le az ő hagymá-
ját? — mondja — ütüle úgy sem
vesz senki, mert az ő hagymában
bent van csupa kő és kavics. Ha va-
laki beleöntötte azt a petróleum, az
csak ü maga lehetett. Ü akarta bi-
zonyosan felgyújtani s becsapni a
biztosítótársaság.

A bíró mérsékletre inti, mert ha
igy folytatja, még rágalmaszást pört
is szedhet a nyakába.

Fleischmann hadonászva erősködik:

— Én nem is mundum egy szuval
se, hogy ü volta, Gott behüt! én ilyet
nem is gondolok, én csak azt mondom,
ha valaki öntötte rá petróleumot, az
csak ü lehetett!

Nagy derűtség támad a furcsa
formájú rágalmaszásra. Fleischmann
ugy nézett Róthra, mint akit végleg
maga alá gyűrt. Néhány perccel u-
több azonban nagyon kicsiny lett,
mert a bíró őt a két pofon miatt
százhatvan pengő pénzbüntetésre ítél-
te, míg Róth Jakab mindössze husz
pengőt kapott. Szóval a pofon da-
rabja nyolcvan pengő, de a pofon
ígérete darabonként csak tiz pengő.
A költségeket kölcsönöser megszün-
tette a bíróság.

FÖLDIKÉM!

A pokolban kérik majd számon a
letagadott betegeket.

Akiket megvert az Isten

A Nemzeti Színház utolsó Faust
előadása előtt már igen nyári hangu-
lat volt a színház Rákóczi-uti kis ajta-
jánál. A tagok mind ott beszélget-
tek a kis padon és a kis pad körül.

Hat óra tájban azután megszólal-
tak a csengők és lassankint az egész
társaság kezdett beszállingózni a szin-
házba, hogy megkezdje az öltözkö-
dést és a kifestést. Eppen akkor ér-
kezett a kisajtóhoz egy színész, egyik
magánszínházunk tagja.

— Hol van X? — kérdezte.

— Játszik — volt a felelet.

— Talán Y-nal beszélhetnék?

— Az is játszik.

— De, talán Z?

— Ő is az öltözőjében van — hang-
zott a felelet.

— Hát mindenki játszik ebben a
darabban? — csapta össze kezét a
érdeklődő.

— Mindenki, akit az Isten megvert
— hangzott a rezignált válasz és az
utolsó színész is eltűnt az öltözők irá-
nyában.

HEGEDÜS PÁL

KÖZJEGYZŐ

517 RIDGE ROAD

LACKAWANNA, N. Y.

Ellátja mindenkinek ügyes-bajos
dolgait. Kiállít okiratokat, pénzt
küld és elad hajójegyeket minden
vonatra. — Aki pedig nyakmereve-
désben van, az kaphat nála bedör-
szölésre finom olajat.

Nagymagyarorszáért!

Ezen a címen hatalmas kötetet
állított össze

VOLLAY FERENC

debreceni tanár az utolsó év-
tized legszebb magyar

hazafias költeményeiből.

A szavalásra rendkívül alkal-
mas kötet postai szállítással
együtt

Egy dolláre 50 centbe

kerül és megrendelhető az
alábbi címen:

VOLLAY FERENC

CSAPÓ UTCA 63. DEBRECEN,
Hungary.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer

Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY

Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
4 hónapra	\$2.00
4 hónapra	\$1.00
Magyarországra egy évre	\$3.00

A DONGÓ CIME:

1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER

PUBLISHED SEMI-MONTHLY

Editor: GEORGE KEMENY

Entered as second-class matter July 15th, 1926 at the Post Office at Detroit, Mich., under the Act, of March 3, 1897.



VIGYÁZÓ JÁNOS

MEGFIGYELÉSEI

HAJBAKAPTAK megint az amerikai magyarok és pedig azon, hogy küldjenek-e üdvözlő kábelt Rothermere lordnak, aki lapjaiban sikra szállt Magyarországgal mellett Egyesek tiltakoznak az üdvözlések ellen, mert hát így meg amugy nem sokat ér az egész dolog, meg azután mit számít az, ha vissza is adnának egy kis területet meg néhány százezer magyart az anyaországnak. Mások szerint pedig csak vaklármá az egész és nem érdekes törödni vele, mert kiesnék a világ feneke, ha valahogyan felhagynánk a magyar nemtörődomséggel.

Az egész világ sajtója foglalkozott a Rothermere lord cikkeivel,

de az amerikai magyarok egy részénél ez annyira nem fontos, hogy még egy-egy piknik is többet számít előttük, mint a nagy angol megmozdulás. Hogy mennyire koomlyan veszik a dolgot Európában, az kitünik a csehek, románok és szerbek fészkelődéséből, meg a különféle nemzetek sajtójának hozzászólásaiból.

A Gazetta di Messina című tekintélyes olasz napilap például Silvio Mauranno "Tüzfészek" című vezércikkében állást foglal Rothermere akciója mellett. Itália — amelyet a macchiavellisták és a szent önzés országának neveznek, kezet nyújtott a legyőzött Magyarországnak — írja a lap. A demokrata és pacifista Franciaország azonban olyan békeszerződést kíván érvényben tartani, amelynek ajassága előtt még a népvándorlás előtti barbár hordák vezérei is elpirultak volna.

Józan ésszel nem lehet feltételezni a trianoni szerződés véglegességét. Magyarországot megcsenkitették, elvették legtermékenyebb földjeit, legmagyarabb vármegyéit és kicsibe mulott, hogy Jugoszlávia és Csehország között létre nem jött az a korridor, amely megfojtotta volna Magyarországot.

Magyarország és Bulgária megcsenkitása történelmi és politikai abszurdum és ugyanilyen abszurdum a két új állam, Jugoszlávia és Csehország is.

Kerülgetés nélkül való, egyenes beszéd ez, s ettől a talián laptól tanulhatnának valamieskét azok az amerikai magyarok, akik szép csendesen belenyugosznak a dolgokba és egy-egy pohár "ködmönlevet" sokkalta többre becsülnék a Rothermere lordok összes cikkeinél. Mert hiszen mi-

köztünk sokan vannak a hanges mellveregető magyarok, akik elcsárdásoznak, végigparádézhatnak a háromszinű magyar zászló alatt, még talán a magyar himnusz is eléneklik, de amikor cselekvésre kerül a sor, akkor keresztbe szalmát se tennének a szülőhazájukért, a magyar fajtájukért.

Lehetséges, hogy a Rothermere lord cikkei nem fogják megváltoztatni a trianoni határokat. De azt mondják, hogy még a szalmaszál után is kap a vízbe-fuló. Ha már egyebet nem, legalább egy szalmaszálát dobtak a fuldokló magyarnak, hát miért ne kapjon utána?

EGY ÓRA MÚLVA

Egyik vicinális vasuton hirtelen megáll a vonat a nyílt pályán:

— Mi az? Miért állottunk meg?

— Tehén van a sineken, de már elszaladt. Indulunk.

A következő percben már megy is tovább nagy szuszogással a vonat. Körülbelül egy óra múlva hirtelen újra megáll.

— Hát ez hallatlan, miért állunk megint?

— Tehén van a sinen — feleli a kalauz.

— Ennyi tehén van ezen a vidéken?

— Óh dehogyan kérem, ez még mindig az előbbi tehén. Egy óra hosszat jómesszire szaladt előttünk a dög, most azonban újra megállott.

W. H. SCHWARTZ

Első magyar ügyvéd és hites közjegyző
Ohio Államban, 512 Society for Savings
épületében, Cleveland, O.
TELEFONOK:
Cuhahoga Central 3350E, Bell Main 5720

H. E. VARGA

ÜGYVÉD ÉS JOGTANÁCSOS

541 Society for Savings Bank Bldg.
CLEVELAND, O.
Cherry 8092

ESETEK

BOKRÉTA ÜNNEP

Bokréta ünnepnek hívják odahaza mikor új házat építenek s a falakra felhúzták a tetőt s akkor kitűznek a fal fokára egy szép májusi ágat vagy akármilyen ágat, csak zöld legyen.

Itt nem igen tartják az ilyent, ámbár van olyan kőmives vagy építő mester, akinek eszébe jut.

Például mint ennek a Gábornak is.

Hogy ki ez a Gábor?

Majd mindjárt kiderül ez is; mert onnét kell kezdeni, hogy Gabai Ignác south riveri építőmester kontrektot kötött egy bizonyos highland parki emberrel, hogy csinál a háza elé üzletnek való szép, nagy helyiséget téglából.

— De igen hamar kellene ám! — mondja neki az illető.

— Hát majd meglátom, majd meglátom, — felelte neki a mester és gondolkozott, hogy is lenne meg a leghamarabb.

Igy gondolkozás közben aztán eszébe jutott neki a Gábor.

A másik nevét nem is mondom meg, elég az hozzá, hogy Gábor a neve ennek a perth amboyi embernek, ki a mesternél szokott helperkedni.

Ám azért ne tessék ezt a helperkedést csak úgy félvállról venni, mert ez a Gábor nem kis szerepet szokott játszani a környékbeli építkezéseknél.

Ő adogatja a téglát meg egyéb anyagot a falakó kőmiveseknek.

S ha a Gábor lassan adogat, a ház lassan készül, ha pedig gyorsan adogat, akkor megy a falakás szaporán.

Van olyan adogató helper, hogy a kőmivesek alig tudnak utána dolgozni.

Az ilyen helper aztán aranyat ér.

És épen ilyen gyors adogató helper ez a Gábor is, — amikor akar.

Nem mindig akar, de ha akar, akkor annak van is láttatja.

Ezzel beszélt meg a dolgot suttymban Gabai mester.

— Látja, magán függ minden, hogy azt a boltot felhúzzuk három nap alatt.

— Értem — felelte Gábor, de látszott rajta, hogy csak immelámmal veszi az egészet — majd meglátom — folytatta, de a képeről le lehetett olvasni, mintha

mondaná: a füttyfene fogja magát agyonerőltetni.

Itten Gabai aztán feladta Gábornak a leckét.

— Nézze Gábor! nem lesz ám az hiába.

— Hogyan hogy nem lesz?

— Azért nem lesz, mert tudom, hogy van ennek a németnek vagy miféle taliánnak igen finom itala és biztosan tudom, hogy még a föld is sir utána.

— No ha így van — ragyogott fel az arca hirtelen Gábornak, — én meg akkor olyan bokréta ünnepet rendezek, amilyent még óhazában sem lehet mindenütt látni.

— Hát megegyeztünk?

— Órajt! rám kell bízni.

És csakugyan megkezdték a falak építését két kőmives meg a Gábor.

A Gábor helperezett. De hogyan helperezett! Uristen!

Akár a masina úgy hordta a falakóknak a téglát meg a maltert; még jószerint el sem helyeztek egy rakomány téglát a kőmivesek, már Gábor ott volt a másikkal.

A kőmivesek nem mertek szólni neki, hogy lassítsa a tempót, mert ez már szégyen volna. Ennélfogva hát csak dolgoztak mint a szakadt ló, csak munka végeztével este jegyezték meg annyit, hogy:

— Meg van maga bolondulva?

Gábor megértette a szép szót, de csak kacsintással és egyéb szóbeli módokkal kimagyarázta nekik, hogy nem ok nélkül megy ez így és jó vége lesz az egésznek.

Másnap megint ily örült iramban folyt a munka; a falakók alig jutottak lélegzethez, még a verejtéket sem volt idejük letörölni magukról. De csak dolgoztak keményen, mert Gábor már ekkor annyit elárult, hogy lesz a végén áldomás dosztig.

Harmadnap végével kész a fal s hozzá lehetett fogni a tető megépítéséhez.

Mielőtt azonban ehez hozzáfoglak volna, Gábor feltette a falokára a bokrétát egy kidobott karácsonyfa képében. Másféle zöldet nem talált, februárban volt az idő.

Mikor a bokrétát elhelyezte, maga is lejött a falról és átmenvén az utca másik felére, elégedetten gusztálva remekművét. Hej de jó volna egy harmónikás!

— Csak hozná már a fene a gazdát — gondolta magában s na-

gyokat nyelt előre az áldomás gondolatára.

És a kívánsága be is teljesült, mert az utca végéről feltűnt a várva várt egyéniség alakja.

Gábor jelentőségteljesen pislantott a kőmivesek felé:

— Iszunk mindjárt, ne busuljatok.

— Ránk is fér, egye meg a fene — pislantottak amazok viszsza.

A háziur odaért, köszönt, megnézte a falakat, de egyébként semmi különös emóció nem látszott meg rajta. Leginkább azt vette szemmérték alá, hogy a falak egyenesen vannak-e felhúzva? a sarkok négy szögére vannak-e építve; a bokrétát észre sem vette.

Gábor látta hogy fel kellene a figyelmét hívni erre és szolgálatkészen kérdezte:

— You see mister?

— What?

— Tree! (már hogy a fa ott fönt.)

— Nice! — mondta amaz föl pislantva és minden további szó nélkül otthagya a Gábort a kőmivesekkel együtt.

Se köszönet, semmi. Áldomás? még elő sem hozta.

Gáborunknak se kellett egyéb.

— Hij! az öreganyád ne nevelt volna! — kurjantotta mérgesen, azzal felkapott egy ásót, felfutott a falra s az ásóval úgy ütötte le a szegény karácsonyfát, mint talán valamikor Juronits Miklós a törököket a köszegi várról.

De ez még nem volt elég.

— Megállj, csuffá teszlek! — s kerített valahonnan egy rothadt káposzta torzsát, amin nem volt több mint egy levélke, azt felvitte s odatűzte ki a karácsonyfa helyére.

Másnap mikor a tető építéséhez akartak kezdeni, megint előkerült a házigazda valahonnét.

És mindjárt az első pillantása a torzsára esett. Nagy derülten megkérdezte Gábortól:

— What is that over there?

— Oh, nothing! lili ól kontri biznic! — felelte Gábor megvetőleg.

— Nice — mondja rá a gazda.

— Sure, hogy nice, de az volna még a nájsz, ha a sárga nyavalya hétrét bele állana a hasadba, mielőtt belemuffolsz az új stórbá.

Persze Gábor az utóbbi szavakat magyarul mondta, s azzal ott hagyván amazt, szorgalmasan kezdte összepakolni szerszámait.

(A "Magyar Hírnök"-ből)



VETERÁN PESTA

régi amerikai és Zöldfülü Marci

MARCINK, mér nézel úgy, mint akinek kenderföd nem jutott. A stappoló junyiba nem emelték fel a hvidiját, hát mit busulsz. Busuljon a ló, hisz elég nagy a feje. Eleget busulnak a zamérikaji magyarok, oszt úgy elkeserettek, mindha csak kiesett vóna a világ feneke. Hát igaz, hogy kutya rossz világ van itt, de mit csinálnánk, ha anyin kéne keresztül menni, mind amennyin keresztül mentek a zókontris magyarok..

Oszt hogy István napja körül jártunk, hát szétnéztünk a járásba oszt elmentünk vasuton gyalog Lakavónára, ahun bucsu vót nagybódogasszonykor. Hát igen megörült nekünk a két öreg amerikai koma, mámind a Hegedüs Pál meg a Heffler András, akik igen egy édes komák együtt.

No, de a Zákány főur se haragudott meg, hogy elmentünk oszt elvitt minket a báldba, ahun a magyarok meg a zájrisok koccintottak egymással de takarosán. Mind a két ódalrul jól megfogdosták a poharat, de azér mégis csak a magyarok birták tovább a záldomást. Hegedüs Pálék a zókontriba készültek oszt úgy elbucsuztatta őket a zegész Lakavóna, mindha csak mindenki testvérök lett vóna. Mer a lakavónai magyarok tuggyák mi a magyar becsület.

Oszt hogy Bufalóba kerültünk, hát a Rénó striten ugyan megörültek a magyarok, de legsült a miszter Csáli, aki nem hijába vót huszár, de tuggya is a regulát.

Hát itt igen takaros dógunk vót oszt még Marci is úgy nekimelegedett, hogy összeverte a zopcecekat a bárénál. No, de nem is csuda, mer Bufalóba érdemes rákönyökölni a báréra.

Mondok ha mán Bufalóba vagyunk, hát megnézzük a Petőfi Sándor szobrát is. Miszter Zimmerki is vitt minket a városi parkba, ahun tisztességesen levettük a kalapunkat Petőfi Sándor előtt oszt a Marci még két miatyánkot is elmondott. No, de nem esett kárba, mer sok leimádkozni valója van most az magyarnak.

ANGOLUL TANUL

Tagadhatatlan, aligha szállt több reménykedő magyar sóhaj csonka Magyarhonból a ködös Albion felé, mint ma. A Daily Mail hatalmas főszerkesztője, lord Rothermere egyszerre a legnépszerűbb lett nálunk. Sétatéren, kávéházban róla diskurálnak a bus magyarok.

— Merről kel fel a nap? — adja be egy jól megtermett budai polgár a kérdést a társaságnak.

— Merről? Hát keletről.

— Csodát. Anglia felől.

— Angolok — sóhajt fel az irodalomtanár — Shakespeare, Milton, Burns.. Mindig mondtam..

A mozira kerül a szó.

— Öregem, jössz az Alkotásba?

— Nem én. Nem szeretem a mozit.

— De a Robin Hood-ot adják. Történelmi angol tárgyú..

— Nagyszerű!! Megnézem.

Egy budai könyvkereskedésben vagyunk, amikor idősebb bácsi állít be. Ugy látszik, jó kuncsaft és régi ismerős, mert barátságos közvetlenséggel fogadja a tulajdonos.

— Jó napot Pista bácsi, hát mi szél hozta erre?

— Angol Szhidlof-nyelvtant kérek, — mondja a hatvan év körüli Pista bácsi.

A könyvkereskedő elámul.

— Kinek az?

— Nekem!! vallja be az öreg. — Olvastam Rothermere lord cikkét. Prima emberek ezek az angolok. Szeretném megismerni a nyelvüket..

Kifizette az öt pengőt és távozott. A tulajdonos pedig valószínűen megrendelte az új angol nyelvtan-szállítmányt.

Homesteadi miegymás

A HOMEVILLEI bodi elkövetkezett Homesteadra, ahol is felkereste régi barátját, a szalonos urat. Cudar meleg volt s azért a szalonos ur azonnal gondoskodott megfelelő hűtőről, aminek az volt a hatása, hogy először lehűtötte, azután pedig felhevítette a bodikat. Mikor már tulságosan melegek voltak a fülek, a szalonos ur kijelentette, hogy elmennek rajdolni.

A homevillei bodinak tetszett az ajánlat csak annál is inkább, mert a szalonos urnak van saját gépe, így tehát nem kerül pénzbe a kocsikázás. Csakhogy azt mondta a homevillei bodi, hogy a kocsizás nem sokat ér misziszek nélkül, azért vigyék el a szalonos ur misziszét is, aki foglalja el hátul a neki illő főhelyet.

Igen ám, de mosás volt a háznál s így azután nem mehetett a miszisz velük. Hanem azért a főülés mégse maradt üresen, mert ott üldögélt a szalonos urék kedves maeskája. A maeska-hölgyiem tiltakozott a "rájd" ellen, de mikor elértek West Homesteadre és a szalonos ur hátranézett, ijedten vette észre, hogy üres a hátsó ülés, eltűnt a drága maeska.

Nagy lett erre az ijedelem. A szalonos ur kijelentette, hogy ha a maeska elő nem kerül, akkor haza se menjenek, mert nyolc év óta dédelgetik a maeskát és a miszisz úgy hozzászokott, hogy nem tudna meglenni nélküle.

— No, ha mán nyolc éves a maeska, akkor hazatanál! — vélekedett a homevillei bodi.

Nem is lett nagyobb baj a dologból, de a homevillei bodi elhátározta, hogy nem megy többé ki-rándulásra maeska-miszisszel.

HONFITÁRS!

Talán a villanyos székben akarod kiizadni a betegeket?!

D. B. STONE MAGYADUL BESZÉLŐ ANGOL ÜGYVÉD

822 Leader-News Bldg. Cleveland, O.
A Superior és East 6-ik utcák sarkán
Telefon: Main 7090 és Central 1888.



SZUSZOG PALYA LEVELE AZ ÓKONTRIBA

Kelt Levellem gyászton Pa nagy-bódogasszonykor kedves egyetlen lyó Fárom bortsza kívánom az feleséges uristentül, hogy friss lyó egészségbe tanájjon e za pár sor írásom. Oszt most mán arrul is tutósitolak, hogy csak megent itt marattam pedig igen szerettem vóna mán eccer takarosan megfenni a kaszát. De hát sose tuggya az ember ebbe a görbe országba, hogy mi lesz hónap. Hát hogy régóta nem dógozzunk oszt elfogyott a kis aprópénz, hát mondok mán csak nem mék haza üres kézzel. Így osztég itt marattam, de ha összekaparam a köcségre való, hát akkor azutég csakugyan hazamék, mer a szegény ember sincs egész fábul, meg azutég itt mán igen elkopott az ember becsületi.

Itt is megfordult mán minden oszt mahónap az óhazából fognak ide pénzt kérni. Hát nekem éppég elég vót ebbül a parádébul oszt igyekszek is mentül elébb hazafele.

Oszt ha nyomtatás lesz, akkor ne hidd a komát, mer aszondik, hogy nyomtató lónak nem kötik be a száját. Oszt ő igen tarti magát a mondásho, a nyü esne bele a nyomtatásába.

Oszt most mán bezárom betses Levellem, szüvvel csolkoltatlak az gyerekekkel együtt hü Párod az hideg sir bézártáig

gut bály
PALYA

VEGYES HIREK

Coolidge elnök kijelentette, hogy nem "szalad" újból elnöknek. Valamikor a mesebeli róka is azt mondta a szőlőre, hogy: savanyu.

Szent Istvánkor "gyászos öltözetben sirtak a magyarok". Pedig jobban tennék, ha cselekednének a sirás helyett. Az a "szent jobb" esodát tehetne egyszer s megráncigálhatná a tunya magyarok füleit.

Tarnócy Árpádnak gyásza van. Elköltözött az árnyékvilágból "Náci" nevű kutyája. Beesületes, okos kutya volt. Tudta, hogy nem illik fogyasztani a magyar ujságos szükös kenyerét. Fogyasztják azt anélkül is a potyások.

A kiskőrösi Petöfi-szobor leleplezése körül egy kis kavarodás támadt, mert a szobor talapzatára rá akarták vésetni a bizottsági elnök nevét is. Emiatt a kis szerénykedés miatt elhalasztották a leleplezést.

Davis munkaügyi miniszter kijelentette, hogy milliókra megy azoknak a száma, akik itt még kenyérre valót se keresnek. Hát ez szomorú igazság, de tisztességes kenyeret kérünk és nem dikciót!

Gyorgye hereg, a szerb király bátyja öngyilkossági kísérletet követett el. A sok bolondság után egyszer már okosat is cselekedett Gyorgye.

Büchler Samu ur éveken át mindenféle dologba beledugta az orrát s egyszer rákoppantottak tisztelt orrára. Hamis eskü miatt törvény elé került. De hát az egy szeri tanu is azt mondta Gyöngyösön, hogy "mire nem merek én megesküdni"?

A Dongó hátralékosainak odalett az örömiük. Azt remélték, hogy felfordul az öreg Dongó és nem kell fizetni. Nem oda Buda! Az egyszeri öreg zsidó, aki felett haloklás közben nagyon gyorsan imádkoztak, így tiltakozott: "Hát meghalni meghalok, de nem hagyom magam kergetni."

SZIVKIRÁLYSÁG

Szép volna egy szivkirályság valamelyik csillagon s jó volna ott kolduskodni a trón körül valahol.

Nagysziv ülne fenn a trónon s éljenczne lenn a nép. És a király jókedvében szívet szórna szerzesét.

Biz én, szegény rongyos koldus, megtönném a vén batyut s a földön is csinálnék egy birodalmi szivfalut.

TARNÓCY ÁRPAD.

ÖLELGETŐ BODIK

Sharonból átrándult két bodi a szomszéd városi piknikre, hogy majd ott jól mulatnak a bodikkal ebben a kutya száraz világban. A mulatozásnál előkerült a holdvilág s a két sharoni bodi úgy belenézett, hogy később mind a kettő alaposan megölelgette a kiszemelt miszisz helyett a tölgyfa derekát. Azóta nem tanacsos a bodik előtt emlegetni a sharpsvillei pikniket.

A legmodernebben berendezett vas- és festékkereskedés,

ahol mindenféle szerszámok, borotvák, borotválkozó készülékek, épületvasalások, konyhai edények, gáz- és melegítő kályhák, mosógépek, hazai gyurótáblák, derelyemet-szék, zseb és konyhai kések, gyermekkocsik és biciklik, és sok sok más egyéb tárgyak legjobb beszerzési forrása

FIVE BROTHERS

GEGUSTESTVÉREK

vas- és festékkereskedése

8013 W. JEFFERSON AVE.

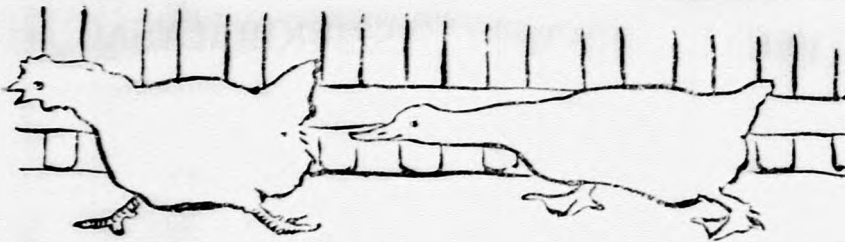
DETROIT, MICH.

TELEFON: CEDAR 1184

A detroiti magyarság előnyösen ismert, legjobb házfestője és papirozója

HUNGLER SÁNDOR

405 S. HARBAUGH STREET,
elvéllal bármilyen kis és nagy munkát s azt a legnagyobb szakértelemmel és jutányosan végzi. Minden munkáért jótállást vállal.



TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK

BUDAPESTEN történt, tehát nem kell benne keresni lélektani rejtélyeket, mert ebben az ezerlelkű városban sok minden előfordul. Az eset a házasságkötés körül forog, addig-addig, míg végre megállapodik a bíróság előtt és lesz belőle egy egészen szabályos bűnügy.

Bodor Jenőt a Deutscher Cemikalien A. G. budapesti képviseleténél alkalmazták, mint másodkönyvelőt. Ő a történet megtévedt és szenvedő hőse. Tizennégy millió koronát sikkasztott. Állásából kirepült. Feljelentették és most vonta felelősségre büntettségért Nagy egyesbíró a törvényszéken.

— Hogy hívják? — kérdezte az elnök.

— Bodor Jenő! mély tisztelettel... — hajlongott az alázatos vádlott.

— Miért Bodor? — szólta rá elcsodálkozva az elnök — az iratok között ennek semmi nyomát nem találok. Itt Blau Jenőről van szó mindenütt.

— Ah kérem... — legyint a kezével — az az írói nevem.

— Micsoda, a Blau?... —

— Nem kérem, a Bodor.

— Hát mi a maga mestersége, hogy írói álnevet használ?

— Magántisztviselő és festékkereskedő.

— Nos?... — csodálkozik még jobban az elnök.

— Kérem a festékkereskedők lapjában szoktam Bodor néven írni — jelenti ki Blau Jenő meglehetősen derűlttség közben.

— Folytassuk tehát — mondja az elnök — bűnösnek érzi magát?

— Nem érzem magam bűnösnek! — emelkedik önértetessé a hangja — mert én egy szegény áldozat vagyok.

— Ugyan? Ugyan... — jegyzi meg csendesen az elnök. — Hát beismeri-e, hogy sikkasztott tizennégy millió koronát, vagy sem.

— Egy kényszerhelyzetben voltam — kezdi el védekezését sajtószerű pesti nyelvezeten Bodor-Blau — nem én vagyok a hibás, hanem valósággal belekényszerítettek. Nem akarok vádolni senkit sem, de mit mondjak

a nagyságos urnak? — és sokat jelentő mosoly játszik az arcán. — Büntársaim vannak...

— Mit gondol, nem jobban tenné, hogyha töredelmesen mindent beismerne, minthogy most is másokat gyanúsít? — figyelmeztette az elnök a vádlottat.

Bodor-Blau nagy lélekzetet vesz, illedelmesen meghajtja magát az elnök előtt és miután a pózt már egészen sikerültnek találta, megkezdi a monológjának is beillő vallomását:

— Nagyságos uram! Tekintetes törvényszék! — és oldalt egy pukkerlőt vág sorsának ezidőszerinti intézője, a vád képviselője felé. — Mélyen tisztelt, nagyságos ügyész ur!...

— Kérem, nekem beszéljen — vág közbe az elnök — a bíróságnak.

— Igenis kérem alássan! Csakis ezt akarom, — folytatja rendithetetlen nyugalommal és közbe szinte bocsánatkérően néz az ügyészre, hogy kénytelen elhanyagolni. — Fiatalemberek vagyok. Nincs senkim. Csak természetesen, hogy komolyan gondoltam a nősülésre. Noha nem volt szándékomban okvetlenül gazdagon nősülni, de mégis tetszik tudni, nagyságos uram, nálunk kereskedőknél egy financiai jobb parti nem egy hátrány. Sőt. Az egyik barátom ajánlására felmentem Fodor Samu házasságközvetítő irodájába.

— Itt van a Rákóczi-uton... Méltóztatik ismerni... Minden ujságban hirdet! Felmentem és előadtam, hogy mit szeretnék... Szabad egy pillanatra gondolkodnom? — fordult az elnökhöz a kéréssel — mert már rég történt és gondolataimat össze kell szedni...

Az elnök igenlően bólintott. Bodor-Blau gondolkodott. Aránylag rövid pauza után folytatta:

— Nos és felmentem, hát Fodor ur maga szolgált ki. Megnyugtattott. Kijelentette, csinos fiu vagyok és még jövő van előttem. Tud is egy olyan partit, amelyik pont nekem való volna. Százötven millió készpénzt ígértek és négy esztendőn keresztül még évi kétezernégyszáz pengő apanaszt. Kérem, úgy mondom,

ahogy történt. Szép délután volt és azt mondtam Fodor urnak, hogy gyerünk mindjárt oda! Mutasson be! Fodor ur azt mondta, hogy ezt ma nem lehet. De majd ő kieszközli holnapra a találkozót. Mondtam jól van. Másnap találkoztunk. Ez már nem tartozik a bíróságra...

— Azt nem maga állapítja meg, — figyelmezteti az elnök a vádlottat — hogy mi tartozik a bíróságra és mi nem! Érti?...

— Csak azt akartam mondani, hogy a lány nagyon csunya volt. Gondoltam ezt nem kell elmesélni. Megállapodtunk mindenben. Még aznap.

— A parti egészen biztosnak látszott. Másnap felmentem a Fodor urhoz és tanácskoztam vele az ő honoráriumáról. Ő azt mondta, majd mindent elintézőnk az esküvő után. De én azt gondoltam, ezt nem fogom halasztani későbbre. Akkor talán drágább lesz mivel hogy a kezében leszek. Inkább előbb fizetek. Megkérdeztem tőle: nézze Fodor ur, magának nagy praxisa van ezekben a dolgokban, biztos ez a parti? Nem valami link pesti ügy kerül ki belőle? Erre ő becsületszavát adta, hogy biztos. Hogy akár sikkasztani lehet rá...

— És maga ezt a tanácsot meg is fogadta? — jegyezte meg az elnök csendesen.

— Most már mindegy! — folytatja szapora lélekzettel Bodor-Blau — már megtörtént. Mit mondjak! Azt hiszem, igaza van az ügyész urnak. Mert tényleg olyan pénzhez nyultam, ami idegen volt. Számítottam arra, hogy majd a hozományból helyreépítolek mindent. A parti azonban füstbe ment, mert jövendőbeli apósom csödbekerült. Annyi pénze sem volt, mint nekem. Mit mondjak? Hozzáam jött kölcsönért. Erre én lemondtam mindenről és inkább vállaltam a legrosszabbat, mintsem fejfel menjek a falnak.

Bodor-Blau monológját ezzel befejezte. A kánikulai délelőttön tikadtan esett a vádlottak padjára, kiváló érzékénél fogva azonban ezuttal már csak az ügyész felé hajolt meg. Mintha egyedül tőle várna segítséget valamiféle vádelejtés formájában meghatározó történetének elbeszélése után. Kihallgatták a tanukat. Elsősorban Fodor Samu házasságközvetítőt, aki beismerte, hogy két részletben ötmillió koronát kapott Bodortól. Az összeget azonban hajlandó visszafizetni mert a parti amely eleinte biztosnak látszott, valóban nem sikerült. Egyébként pedig sejtelve sem volt arról, hogy Bodor-

Blau a pénzhez milyen uton jutott. A vádbeszéd után a védő azzal az éppen nem meglepő indítvánnyal állott elő, hogy a bíróság rendelje el Blau elmeállapotának megvizsgálását, mert mint előadásából is kitetszett, aki ennyire könnyelmű ember, az nem lehet épelméjű. A védő előterjesztéséhez a vádlott semmit sem szólt. A bíróság sem. Utána ítéletet hirdettek, amelyben a nyomatékos enyhítő körülmények figyelembevételével Bodor-Blau Jenőt a bíróság nyolc hónapi börtönre ítélte.

A pórujlárt hozományvadász azonban a "Markóban" maradt. Tudniillik megnyugodott az ítéletben.



LECONTE de LISLE

a híres francia költő, egy alkalommal Bretagne egy kis csapszékében összetalálkozott egy jól táplált angol urral. A két szemben ülő vendég szótlanul költötte el a különböző fogásokat, míg végre egy cselédleány hatalmas, színültig telt edényben friss erdei szamócát állított eléjük. Az angol hallgatott, kanálát belemerítette a szamócába és komolyan, méltósággal az egész edény tartalmát át rakta a saját tányérjára. A költő méltatlankodni kezdett:

— De uram! Én is szeretem a szamócát.

A szőke angol fölemelte a fejét, egy pillanatig csodálkozva nézett asztaltársára, azután pedig nyugodtan így felelt:

— De annyira, mint én, bizonyosan nem.

BUFFALOBAN

Csonka Illés honfitársunk volt szíves elvállalni a Dongó képviselőt. Ajáljuk őt az ottani magyarság jóindulatába.

C SER LAJOS

8126 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

Kapható nála: szivar, dohány, cukorka, kés, borotva, pápaszem, pipa, játékszerek és revolverek. Akinek muníció kell ebben a száraz világban, hát csak szóljon neki. Védékről érkezők keressék fel üzletét.



"SAMU" MEGSZÓLAL

K. Nénik és Bácsik! Régóta hallgattam már, de nem is csoda, mert annyi volt nálunk a baj, hogy a fele is sok lett volna. Most már lassankint kezdenek elmúlni a bajok és csak az van hátra, hogy a hátralékos bácsik beküldjék az előfizetéseket, mert nemsokára iskolába kell menni és szükség van irkára meg egyéb. Egész nyáron át itthon kucorogtunk, csak egyszer voltunk itt a város szélén, valami kis piknikre, ahol annyi dinyét ettem, hogy még egy hét múlva is emlegettem a pikniket, de nem örömet.

Azt is meg akartam mondani a néniknek és bácsiknak, hogy felcsaptam moziszinésznek. Ha az édesapám mutatja a mozipikcséket, akkor megláthatják a "Samu nadrág"-ját is, amelyben én vagyok a nagy legény. Azt hiszem, hogy nekem kell itt valamit csinálnom, mert másként éhenhal ez a szegénylős familia. Ha a néniknek és bácsiknak tetszik a "Samu nadrág"-ja, akkor izenjék meg és több pikcsert is csinálunk. És most már hamarosan megláthatnak a mezőkövesdi ruhában, a hortobágyi karikással, de a beteget küldjék be a bácsik, mert pikcsert se csinálnak sóhajtasért.

TOLEDOBAN

Hovan S. György honfitársunk vállalta el a Dongó beteglátogatását. Ajánljuk őt az ottani magyarság jóindulatába.

KALEIDOSZKOP

Forgatod jobbra:

Tarka virágok, tűzlángú rózsák
Nevetnek feléd.

Bársonyszirmukat huncutul szórják
A prizmán át eléd.

S ahogy nyúlsz értük remegő kézzel,
A sok üvegyöngy százfelé szalad.
A tarka kép szép selyme elszakad.

Forgatod balra:

Megint színes kép csalja meg szemed.
Zöld selyemréten

Mosolygó nimfa inceleg veled
Egy lépés még csak s megérintheted!...
Örömdben a kezéd megremeg.
A sok üvegyöngy százfelé szalad.
Csalódott szived majd ketté hasad.

Forgatod jobbra,

Forgatod balra:

Letenni nem bírod; nehéz.

Kerget a prizma színes titka,

Varázsért hajt az izmaidba

S te annál jobban forgatod.

A tarka álmot nem hagyod.

Elhalnak rá a perceid,

Az éveid, a terveid,

S míg ennek élsz és szüntelen remélsz,

Megcsal, vezet, elhagy, majd újra hív

A kaleidoszkóp, — ez a női szív!

MÓRA LÁSZLÓ

Jóraluló magyarok

Utóbbi időben a következő jóraluló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Bazsó András Cleveland, Laky Béla Chicago, Novák Ferenc Detroit, Nagy József Terrace, Rakatzky M. Bridgeport, Puj Péter Buffalo, Sütő Ferenc New Brunswick, Ignácz István Akron, Bányi István Buffalo, Maroda József Toledo.

Fogadják mindnyájan a Dongó köszönetét.

PETRÁS LAJOS
ÜGYVÉD, VÁROSI TANÁCSOS
Irodái:
1040 Guardian Building
8917 Buckeye Road
Telefon: Main 6530 Garf. 2110
Lakás telefon: Cedar 996.
CLEVELAND — OHIO

DR. MAJOROS JÁNOS

MAGYAR FOGORVOS

Buckeye Road és E. 117 utca,
a Regent-színház épületében.
Bemutató órák: Hétköznap d. e. 9-10 óráig
este 8 óráig. Vasárnap 2-5 óráig.



SZÓT KÉREK

VALAMIKOR mintha láttam volna egy operettet, amelyben a gróf beleesik a tóba s mialatt fuldoklik, az énekkar a tó körül állva telitorokkal bögi, hogy:

"A gróf belefut a vízbe,
A gróf belefut a vízbe,
A vízbe, a vízbe."

De még csak egy szalmaszálat se dob senki a fuldokló grófnak, aki tényleg bele is fulhatna a vízbe, ha nem a színpadon történnék a dolgok.

Körülbelül így voltam én is az amerikai magyarokkal csaknem három hónapon keresztül, amikor is csőstől szakadtak rám a bajok és az én amerikai magyar barátaim összetett kézzel nézték vergődésemet s az említett operettben szereplők mintájára mondogatták:

A Dongó befut a vízbe,
A Dongó befut a vízbe,
A vízbe, a vízbe.

Mondhatom, hogy sokat nélkülöztem itt 31 esztendő alatt és sose voltam ment a gondoktól, de az utóbbi három hónap alatt sokkalta több baj és gond szakadt rám, mint a 31 év alatt ezelőtt. Sose számítottam tulságosan az amerikai magyarság segítségére, mert hiszen sok szomorú példát láttam már a multban. De azt már mégsem hittem volna, hogy ennyire rideg közönyvel nézzék a bajlódást, különösen azok, akik holmi parádésabb alkal-

makkor nagyon adták a "jóbarátot". De köszönöm én azt a barátságot, a mely üres parolázásban és egy-két koccintásban éli ki magát.

Annál nagyobb köszönettel tartozom azon keveseknek, akik legalább vigasztaló soraikkal felkerestek s azoknak is, bár szinte kevesen voltak, akik nem ijedtek meg, hogy ellopom a három dollárjukat.

A Dongó ezután 16 oldalon fog megjelenni és pedig lehetőleg pontosan. Az elmaradt Dongó számért, kinek-kinek ket heti meghosszabbítás járul s a két vékony Dongóért vagy karácsonykor, vagy a jövő februárban, a Dongó 25 éves jubileumán fogom kárpótolni az olvasókat.

Testvérek, magyarok! Nagyon szomorú volt ez a lecke s nekem az fájt a legjobban, hogy amikor itt a maga szűkös körében is annyira rideg és tehetetlen az amerikai magyarság, mit várhat tőle akkor a jövőjéért remegő szülőháza és a magyar faj.

En a fajtámnak adott munka és szeretet ellenében még kolduskamatokekat se kaptam a nagy megpróbáltatás idején, de azért én még mindig a régi szeretettel végzem dolgaimat. Hanem egyszer valamikor névszerint is tetemre hívom azokat, akik parádét és földi javakat kaptak a magyar írás révén, de a legparányibb viszonzásra se gondoltak életükben.

A jóindulatu, a becsületes, a nehéz viszonyok között is megszólaló magyarokat köszöntöm magyar szeretettel

KEMÉNY GYÖRGY

Mit irnak az előfizetők?

Itt küldöm a Dongóért a 3 beteget, mert tudom, hogy lejárt az ideje. Hamarabb nem küldhettem, mert kegyetlen rosszul megy a munka, csak két napot dolgozunk egy héten s mikor dolgozunk is, nem keresek többet 3 dollárnál naponta, pedig tizedmaggammal kell megélnem belőle.

Vintondale, Pa. Gribóczky Lajos.

A 3 dollár előfizetést mellékelve küldöm, mert nem szeretnék potyaolvasó lenni. Eihiszem, hogy sok potyaolvasója van a Dongónak, mert magam is üzletember vagyok s tudom azt, hogy közöttünk sokan szeretik a potyát.

Milwaukee, Wis. Tóth András.

Sajnálatomra tovább nem vállalhatom a kollektálást, mert csak most látom, hogy milyen nehéz a magyar lapokra való kollektálás, különösen erre mifelénk, ahol már nem sokat adnak a magyar betűre.

New Brunswick. Süttő Ferenc.

V. SIXTUS PÁPA

az erkölcsiség szigorú öre volt. Egy fiatalembert, akit azzal vádoltak, hogy az utcán, tiltakozása dacára, megcsókolt egy leányt, ötévi gályarabságra ítélték. Az ifju, hibáját jóváteendő, néhány nap mulva feleségül vette a leányt. A leány rokonai ekkor a Szent Atya elé járultak és térden állva könyörögtek, hogy gyakoroljon kegyelmet a bűnösrel szemben, miután az hibáját ugyanis jóvátette.

— Önök elégtételt kaptak. — felelte V. Sixtus — de az erkölcsi rend, melyet elsősorban sértett meg a bűnös, még nem.

És az ifjunak ki kellett töltenie az ötévi gályarabságot.

Dr. FARKAS GÉZA

500 DOLLÁR BIZTOSÍTÉK
AZ ÁLLAMNÁL

Magyarországi és itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi tanács és hajójegy. Forduljon hozzám bizalommal.
1958 Genesee Str. Toledo, Ohio

TALÁNY

MI EZ?

Y

A megfejtés díja: egy szép könyv.
A megfejtés beküldésének határideje: 1927 szeptember 14.

Az augusztus elseji számban közölt talány megfejtése:

VEKONY DONGÓ

Helyes megfejtést küldtek be a következők:

Galba János, Germanus Dezső, Andrin Antalné, Kovács J., Nagy János.

A jutalmul kitűzött könyvet Andrin Antalné (Chicago) nyerte meg.

NAGY SÁNDOR

Macedonia királya, szemére vetette egy kalóznak, hogy csunya dolgot üz.

— Azért vagyok kalóz, mert egy hajóm van, ha sok volna, hódító lennék.

BISMARCK OTTÓ HERCEG

a mult század kilencvenes éveiben Marienbadban gyógyíttatta magát. A fürdőorvost dr. Schweiningert hívatta, hogy tőle a kura tekintetében utasításokat kapjon. Az orvos a legnagyobb alaposággal vizsgálta meg kitűnő páciensét és részletesebben kérdezte ki, mint bármely más, közönségesebb páciensét.

A vaskancellár bosszankodott a nagyon hosszas és aprólékos kérdezgetéseken és végre türelmét vesztve, haragosan szólt:

— Ne kérdezzessen annyit. Csak azt mondja meg, mit csináljak?

A parancsoló hang, mellyel Bismarck ezeket a szavakat kiejtette, nem tűrt ugyan ellentmondást, de az egyszerű orvos, anélkül, hogy zavarba jött volna, így szólt:

— Ha fenséged nem akarja hogy orvosra kérdéseket tegyen fel, hivatson állatorvos

A "Dongó" postája

Többeknek. Sokkal kevesebb panaszt és több beteget kérünk.

S. F. Köszönet a betegekért. Hát bizony a magyarok nagy részének nem igen kell már a magyar betű.

P. M. Bizony, öreg cimbora, a vén legényeknek kifelé áll már itt a szerük rudja.

T. P. Muffol gondjaira bizzuk.

J. Sz. Ha a betegek nem késtek volna, akkor a Dongó se késett volna.

N. M. Faragunk valamit a küldött tréfákból.

T. A. Hát bizony minálunk sokan szeretik a potyát.

J. F. Majd elvállik, hogy mi lesz a sztrájk után az ígérethöz. A tréfákat kidongjuk.

H. M. Köszönjük, nagyon finoman vagyunk, akár csak a kutya a karó között.

Több dologról máskor szólunk.

A "Dongó" képviselői

ALPHA, N. J.: Varga András.
AURORA, ILL.: Fodor K. József.
AKRON, O.: Ignácz István.
ALLIANCE, O.: Szabó Károly.
ALLENTOWN, PA.: Dravetz József.
BETHLEHEM, PA.: Hacker Ferenc.
BUFFALO, N. Y.: Csonka Illés.
BRIDGEPORT, CONN.: Rakatzky M.
CHICAGO, ILL.: Laky Béla.
CLEVELAND, O.: Bazsó András.
COLUMBUS, O.: Mrs. M. Oláh.
DAYTON, O.: Pohl János.
DONORA, PA.: Turfa Sándor.
DUQUESNE, PA.: Sápos M. J.
FRANKLIN, N. J.: Bene András.
HOMESTEAD, PA.: Nagy József.
KULPMONT, PA.: Marosi György.
MILWAUKEE, WIS.: Belezna F.
NEW BRUNSWICK, N. J.: Sütő Ferenc.
NEW YORK. Demeter K. József.
NEW CASTLE, PA.: Bumbulucs J.
NORTHAMPTON, PA.: Princz Lőrinc
PASSAIC, N. J.: Papp D. Károly.
PITTSBURGH, PA.: Vezendy Imre.
PHILLIPSBURG, N. J.: Németh Zoltán
PERTH AMBOY, N. J.: Belső Károly.
PITTSBURGH KÖRNYÉKE: Andaházy A. Sándor.
ROEBLING, N. J.: Agócs József
SHARON, PA.: Kuti Tamás.
ST. CLARVILLE, O.: Kovách János.
TOLEDO, O.: Hovan S. György.
TRENTON, N. J.: Rinyu György.

RENDKIVÜLI KEDVEZMÉNY

AKIK 1927 SZEPTEMBER 15-IG BEKÜLDIK

EGYÉVI ELŐFIZETÉSÜKET

A DONGÓNAK ÉS MELLEKELNEK A 3 DOLLÁRHOZ
HUSZONÖT CENTET,

AZOK EGY KÉT DOLLÁROS KÖNYVET KAPNAK
AJÁNDÉKBA.

Erre a kedvezményre esakis azok tarthatnak számot, akik a kiadóhivatalba küldik be az előfizetést.

BOROSS GÉZA

HAJÓJEGY, — PÉNZKÜLDŐ, — KÖZJEGYZŐI
ÉS REAL ESTATE IRODÁJA

8100 WEST JEFFERSON AVENUE

CARY STREET SARKÁN

M E G N Y I L T

TELEFON: CEDAR 1863.

A MAGYARSÁG SZIVES TÁMOGATÁSÁT KÉRI

BOROSS GÉZA

KEMÉNY GYÖRGY
ELŐADÁSAI MAGYARORSZÁGI UTJÁRÓL
ÉRDEKES MAGYARORSZÁGI
MOZGÓKÉPEK

KISÉRETÉBEN

A LEGKÖZELEBBI ELŐADÁS AKRONBAN LESZ.

RENDKIVÜLI ÉRDEKES KÉPEK Budapestről, a Hortobágyról, a Dunántulról, Egerből, a Balatonról, Debrecenből, a Nagyalföldről, Kassáról, Székesfehérvárról, Szombathelyről, Mezőkövesdről, a Bakonyból, Zircről. Pécsről, Kisberről és Magyarországnak több más helyéről.

MINDENKI NÉZZE ÉS HALLGASSA
MEG EZT A RENDKIVÜLI ELŐADÁST